

- बैकुरि f. desgl.: नर्तत्रायप्सुरसौ बैकुर्यः (वे० Kāṭh. 18, 14) TS. 3, 4, 7, 1. Līṭ. 4, 11, 9. Dafür भैकुर्यः VS. 18, 42 und भैकुर्यः Çat. Br. 9, 4, 4, 9.
 वेप्, बैशति = पिप्, पेप् Duṣṭup. 17, 71.
 बैजवाप m. patron. von बीजवाप Çat. Br. 14, 5, 5, 20. 7, 3, 26. Verz. d. Oxf. H. 19, b, 4. 270, b, 16. 278, b, 40. 310, a, 29.
 बैजवापायन m. patron. von बैजवाप Çat. Br. 14, 5, 5, 20. 7, 3, 26.
 बैजवापि adj. von बीजवापिन् gaṇa सुतंगमादि zu P. 4, 2, 80. patron. von बीजवाप oder बीजवापिन् gaṇa रैवतिकादि zu P. 4, 3, 131. pl. N. eines Kriegerstammes gaṇa दामन्यादि zu 5, 3, 116.
 बैजवापीय adj. von बैजवापि gaṇa रैवतिकादि zu P. 4, 3, 131. m. ein Fürst der Baiḡavāpi gaṇa दामन्यादि zu 5, 3, 116.
 बैजि adj. von बीज v. l. im gaṇa सुतंगमादि zu P. 4, 2, 80. gaṇa गृहादि zu 138.
 बैजिक (von बीज) 1) adj. vom Samen kommend, zu ihm in Beziehung stehend: एनस् M. 2, 27. अग्निसेवन्ध 3, 63. — 2) m. ein junger Schoss H. an. 3, 104. Mṛd. k. 160. — 3) n. a) Oel von Hyperanthera Moringa (शियु) diess. — b) Ursache diess. — c) die Seele Çabdām. im ÇKDr.
 बैजीय adj. von बैजि gaṇa गृहादि zu P. 4, 2, 138.
 बैजिये m. patron. von बीज gaṇa शुभादि zu P. 4, 1, 123.
 बैदल (von बिदल) 1) adj. aus gespaltenem Bambusrohr gemacht M. 3, 119. 6, 54. 7, 132. 8, 327. — 2) m. a) eine Art Backwerk, = बिदल Çabdām. im ÇKDr. — b) Hülsenfrucht Bhāvaṇ. bei Wilson. — Ueberall वै० geschrieben.
 बैर्दे m. N. eines verachteten Stammes, ein Nishāda (nach Mahābh.) VS. 30, 16. — Vgl. विन्द.
 बैन्द्व m. patron. von बिन्दु gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104.
 बैन्दवि (von बिन्दु) m. pl. N. eines Kriegerstammes gaṇa दामन्यादि zu P. 5, 3, 116.
 बैन्दवीय m. ein Fürst der Baindavi gaṇa दामन्यादि zu P. 5, 3, 116.
 बैम्बकि m. patron. von बिम्ब Pat. zu P. 4, 1, 97.
 बैलायने adj. von बिल gaṇa पलादि zu P. 4, 2, 80.
 बैल्य (von बिल) m. N. pr. eines Mannes v. l. für बैल्य im gaṇa अश्यादि zu P. 4, 1, 110.
 बैल्यायन m. patron. von बैल्य ebend.
 बैल्व 1) adj. vom Bilva-Baum kommend, aus Bilva-Holz gemacht P. 4, 3, 136. 151. यूप At. Br. 2, 1. TS. 2, 1, 8, 1. R. 1, 13, 24 (22 Gorr.). परिधयः Çat. Br. 1, 3, 3, 20. Kāṭh. Çu. 9, 6, 11. दण्ड Āçv. Gṛh. 1, 19. M. 2, 45. MBh. 14, 1262. H. 813. mit Bilva-Bäumen bestanden: देश P. 4, 2, 67, Sch. — 2) m. N. pr. eines Mannes gaṇa अश्यादि zu P. 4, 1, 110. — 3) n. Bilva-Frucht Schol. zu AK. 2, 4, 1, 18.
 बैल्वक adj. von बिल्व gaṇा अश्यादि zu P. 4, 2, 80. adj. von बिल्वकीया P. 6, 4, 153.
 बैल्वकि m. patron. von बिल्वक gaṇा तौल्वल्यादि zu P. 2, 4, 61.
 बैल्वज्ज von बिल्वज्ज gaṇा राजन्यादि zu P. 4, 2, 53.
 बैल्वज्जक adj. in Verbindung mit देश = बैल्वज्जानां विषयः von Bailva-ga bewohnt gaṇa राजन्यादि zu P. 4, 2, 53.
 बैल्वमय adj. (विकारावयवयोः) von बैल्व P. 4, 3, 155, Sch.
 बैल्वयत gaṇa क्रौड्यादि zu P. 4, 1, 80. Dazu f. बैल्वयतौ ebend.

- बैल्ववन adj. von बिल्ववन gaṇa राजन्यादि zu P. 4, 2, 53.
 बैल्ववनक adj. vom vorhergehenden: देश so v. a. बैल्ववनानां विषयः von Bailvavana bewohnt gaṇa राजन्यादि zu P. 4, 2, 53.
 बैल्ववायन m. patron. von बैल्व gaṇा अश्यादि zu P. 4, 1, 110.
 बैलीनरि m. patron. von बलीनर P. 7, 3, 1, Vārtt. 1. Pat. leitet diese Form von विकीनर ab, wonach वै० zu schreiben wäre.
 बैकडी f. Argyreia speciosa oder argentea Sweet. (बस्ताखी) Riāān. im ÇKDr.
 बैकाण N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338, b, 29.
 बाइर (von 1. बुध्) nom. ag. der Etwas versteht, kennt, weiss Kāṇḍ. Up. 7, 8, 1. Jāṇ. 3, 69. MBh. 12, 13757. 14, 620. Spr. 1988. शास्त्रे 4327.
 बाइव्य (wie oben) adj. 1) zu wachen, wach zu sein: तर्हि प्रत्यूषे तया मया सह बाइव्यम् (प्रबो० v. l.) Pāṇāt. 122, 11. — 2) zu begreifen, zu verstehen, zu erkennen, der Erkenntnis unterliegend, in Erfahrung zu bringen, kennen zu lernen, wahrzunehmen Praçnop. 4, 8. MBh. 14, 619. Bhāg. P. 3, 6, 23. Bhāg. 4, 17. MBh. 1, 7484. बुध्यस्व सर्वं बाइव्यम् R. Gorr. 2, 119, 32. Hariv. 3838. न्यायागतस्य इत्यस्य बाइव्यौ दावति-क्रमौ man wisse, dass zweierlei Misgriffe sich ereignen können, Spr. 1638. 2639. MBh. 13, 2197. 4320. 15, 215. गृहादिग्रन्थ बाइव्यः zu achten auf MBh. 1, 5765. बाइव्यमस्मद्वचः Kāthās. 43, 374. उत्थपोत्थाय बाइव्यं किमयं सुकृतं कृतम् Spr. 431. fg. — 3) aufzuklären, zur richtigen Erkenntnis zu bringen: अग्रप्रावन्नपि बाइव्यो मन्त्रिभिः पृथिवीपतिः Spr. 263. derjenige, dem man Etwas zu wissen thut, den man auf Etwas aufmerksam macht, Sāh. D. 19, 12. 20, 2.
 बाइव n. nom. abstr. von बाइर. सिद्धयूप० Kap. 1, 99.
 बोध (von 1. बुध्) 1) nom. ag. gaṇa ज्वलादि zu P. 3, 1, 140. begreifend, erkennend Aṣṭāyakra 1, 13. 14. — 2) m. a) das Wachen, Wachsein, der wache Zustand AV. 5, 30, 10. 8, 1, 13. Bālab. 11. ततथा निद्रया मग्न-मबोधमस्वपद्वलम् ohne aufzuwachen MBh. 7, 8405. बोधं प्रया von Zau-bersprüchen so v. a. zu wirken beginnen Verz. d. Oxf. H. 103, a, 16; vgl. प्रबुद्ध ebend. 17. — b) Erkenntnis, Auffassung, das Begreifen, Einsicht Triak. 3, 2, 12. न बोधादपरः सखा Spr. 1475. 1993. Nilak. 48. 49. 33. अचानुषाणामनुमानेन बोधो धूमादिभिरिव वक्त्रेः Kap. 1, 61. विविक्त० 3, 63. Bhāg. P. 3, 6, 23. Bhāshāp. 63. 140. तम् — बोधमनयत् Mārk. P. 26, 1.
 बोधम० (s. auch bes.) 2. 76, 5. 104, 19. Prah. 3, 17. 36, 4. Schol. zu Kap. 1, 88. स्वर्मेदबोधकराण Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 10, Çl. 37. एको विप्रबुद्धबोधो ऽकम् Aṣṭāyakra 1, 9. विपरीत० eine verkehrte Einsicht habend Spr. 1638. अगाध० Bhāg. P. 8, 22, 10. अग्निनागाध० Riāā-Tar. 3, 479. अ० (s. auch bes.) Mangel an Einsicht, Dummheit Spr. 1988. keine Einsicht habend 3608. 4430. unkenntlich: ०त्रय Bhāg. P. 8, 7, 11. Bodhi personifiziert ist ein Sohn der Buddhi VP. 53. Mārk. P. 50, 27. — c) Bezeichnung: यथा दारादिशब्दैः शास्त्रीयपुंस्त्वविशिष्टस्यैव स्त्रीव्यापार्यस्य बोधः Schol. zu P. 1, 2, 53. स्वार्थ० Sāh. D. 9, 8. — d) N. pr. eines Mannes P. 4, 1, 107. Mārk. P. 76, 25. 28. fg. — e) pl. N. pr. eines Volkes (vgl. बोधि, बोधि) MBh. 2, 590. 6, 347 (VP. 185). N. einer Localität gaṇa शाण्डिकादि zu P. 4, 3, 92. — Vgl. आत्म०, जरा०, उर्बोध०, देव०, हुत०, बाल०, मृत०, स०, बोधि, बोध्य.
 बोधक (vom caus. von 1. बुध्) 1) adj. f. बोधिका Etwas bezeichnend.